

କୋରାଲିଆମ୍



ବିଷ୍ଣୁ ପସାଦ ଦାସ

ଶାଠିଏ ଦଶକର କଥା, ହେତୁ ପାଇବାପରେ ମହିଷ୍ମ ଭିତରେ
ଲାଗି ରଖୁଥିବା କିମ୍ବା ସ୍ଵତି ଆଉ ଅନୁଭୂତିକୁ ନେଇ ଲେଖୁଛି ...
ଯାଙ୍କ ସହିତ କାଠିଯୋଡ଼ି ନଦୀ ଦେଖୁବାକୁ ଯାଇଥିଲି, ମୋର
ଏଥେ ସେତେବେଳେ ଛଞ୍ଚ କି ସାତ ହୋଇଥିବ, ଏତେ ବଡ଼ ନଦୀ ?
ଶୁଣୁ ପାଉନ' ଥିଲା, ବନ୍ଧୁ ସୀତୀ ଦେଇ ଡଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗାଲି ଗାଲି
ଲୁକାର ଶର୍କ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି । ଜ୍ଞାଗ ପାଦ ମୋର ବାଲୁକା
ରେ ପୋଡ଼ି ହୋଇ ଏକ ଶିହରଣ ଖେଳାର ଦେଇଥିଲା, ଓେ !
ଆନନ୍ଦ କହିଲେ ନ'ସରେ, ଅନେକ ସମୟ ଖେଳିଥିଲି, ପଣ୍ଡିମ
ରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସମୟ ଶାତଦିନ ତେଣୁ ଶୀଘ୍ର ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇ ଯାଏ
ତଥା ଜାଇ ବିବୁଦ୍ଧରେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରିଆସିଥିଲି ।
ଶେନା କାହିଁକି କାଠିଯୋଡ଼ି ନଦୀ ମୋ' ହୃଦୟଭିତରେ ଏକ ଛାପ
ପୁଦେଲା ? ମୁଁ ଆଜିବି କାଠିଯୋଡ଼ି ନଦୀକୁ ଭୁଲି ପାରୁନାହଁ, ହୃଦତ
କାଠିଯୋଡ଼ି ନଦୀର ପ୍ରେମର ପଢିଯାଇଛି । ଅନେକଥର ଜିଦ
ବାପାଙ୍କ ସହିତ କାଠିଯୋଡ଼ି କୁଳକୁ ଯାଏ, ବାଲିରେ ଖେଳେ,
ପାଶିରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଜ୍ଞାଗ ମାଛ ମାନକୁ ଧରିବାର ବୃଥା
ଷ୍ଟା କରେ, ମାଛ ତ' ଧରି ପାରେନାହଁ କିନ୍ତୁ ମନ ଭିତରେ ଜଛୁ
ବଢ଼ିବାଲିଥାଏ ଓ ସମୟ ଗଢ଼ିବାଲେ ଧୀରେ ଧୀରେ ବଡ଼ ହୁଏ
ନଦୀର ଆକର୍ଷଣ ମୋତେ ସଦା ସର୍ବଦା ନଦୀ ଆଭ୍ରା ଚାଣିନି ।

ମନ୍ଦବାର ଯାଜିଷ୍ଠ ତାରାଟ ସାଥୀ ସବକା ମନ୍ଦବା ପାଞ୍ଚଶ୍ଵର ଚାନ୍ଦମୁଖ
ଆମୟରଠାରୁ କାଠମୋଡ଼ି ନଦୀ ଘାଟ ପ୍ରାୟ ଏକ କିଲୋମିଟରରୁ
କମ ହେବ, ସେତେବେଳେ ଏତେଟା ଜନ ସମାଗମ ନ'ଥିଲା,
ରମାନର ଖାଣ୍ଡରୀ ମଙ୍ଗଳର ଗତା ସେହି ସମୟରେ 'ଛତ୍ର ଗତା'
ମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା । ଉତ୍ତାହାସ ତ'ିକ ଭାବେ ଜାଣେନା
ବେ ସେହି ସମୟର ବୟବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ନଅଙ୍କ
ରୂପରୁଷ ସମୟରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ 'ଛତ୍ର' ବିଆ ହେଉଥିଲା , ସହର
ମାନର କହିଲେ କାଠମୋଡ଼ି ବନ୍ଧ ଓ ଛତ୍ରଗତା ଠାରେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ
ଏ ଗଛ ଥିଲା , ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ସେହି ରାସ୍ତା ଶୂନ୍ୟନାନ ହୋଇଯାଏ,
ରମାନର ବିକାଶ ନଗର, ମ୍ୟାନିସିପାଲିଟି ନର୍ଦରୀଠାରୁ ଆରମ୍ଭ
ଅସିକା ମନ୍ଦିର ପ୍ରୟୟେ 'ଖତଗଦା' ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା
ବିରାଟ ସବୁ ଆବର୍ଜନା ତଥା ଉଠା ପାଇଶାନାର ମଳ ତ୍ରାଂକର
ମାରେ ଆସି ବିରାଟ ବିରାଟ ଗର୍ଭ କରି ପୋଡ଼ି ବିଆ ଯାଉଥିଲା
କଲୁମେ ତାହା କଶୋଷ୍ଟ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁଥିଲା ଓ ଖତଗଦା
କୁନ୍କଟ ଚାରିପାଖରେ ସୁଉଚି ପ୍ରାଚୀର ଘେରା ମହନା / ମାରଣ୍ଡାତି
ଚା ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅଛି, ସେହି ସମୟରେ ଅନେକ ଫଳ ଗଛରେ
ପ୍ରିୟପୂର୍ବ ବରିଚା ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମେ ଜାମୁଗୋଲ ,
କୁଳି, ଜାମୁ କୋଳି, ଆମ ଆହୁରି ଅନେକ କିଛି ଫଳ ତୋଳିଲା
ରହିଲୁ, ବରିଚା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିବ ମନ୍ଦିର ଏବେବି ଅଛି । ମାରଣ୍ଡାତି
ଚା ପଛପଟ ଅମରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଛରେ ପରିୟୁର୍ବ ଜଙ୍ଗଳରେ
ଉତ୍ସବ ସୃଷ୍ଟି କରେ କାରଣ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ସେତେବେଳେ କିଛି
ମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଥିଲା ତାହା ସହିତ ବିରାଟକାଯ ମଣାଣି
ରୁର ମାନଙ୍କ ଆବାସ ସ୍ଥଳୀ ଥିଲା, ତାହା ପାଖକୁ ଲାଗି ଖାନା
ର ଗ୍ରାମକୁ ଯିବାପାଇଁ ରାସ୍ତା, କାଳୀ ମା'ଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ସବୁଠାରୁ
ଝକର ମୂଳ ଖାନନଗର ଶୁଶ୍ରାନ ବା ମଳା ଚଣ୍ଡିଆ, ଶୁଶ୍ରାନର
ହୁତ ହୋଇ କଲୁଥିବା କୁଇ , ଉତ୍ସବ ପରିବେଶ ଅନେକ
, ଅଶ୍ୱି ଗଛର ସମାଗେହ, ପକ୍ଷି ମାନଙ୍କର କିଟିରି ମିଟିରି
, ଶୁଶ୍ରାନ ଶାନ ମାନଙ୍କ ବିକଟାଳ ସ୍ଵର ସହିତ ବିଲୁଆ ମାନଙ୍କର
ପ୍ରଚଳ ଏବଂ ଶୁଶ୍ରାନ କାଳୀ ମା'ଙ୍କ ଉତ୍ସବ ମୂର୍ତ୍ତି ଅନେକ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଛାତିରେ ଛନ୍ଦକା ପୁରାଇ ଦିବ୍ୟ । ମଳା ଚଣ୍ଡିଆ
କୁ ଛୋଟ ସବୁ ରାସ୍ତାଟିଏ ଶୁଶ୍ରାନ ଦେଇ ଖାନ ନଗର ଗ୍ରାମ
କାତାଯ ରାଜପଥ ସହିତ ସଂଯୋଗ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଆଜି
ନ କଲେବର ନେଇ ନଦୀ ଭିତର ଦେଇ କୁଳି ଯାଇଛି । ଶୁଶ୍ରାନ
ଖର ବାହାରିଥିବା ଏକ ପଥର ବନ୍ଧ ଯାହାକୁ କି ପିଲାବେଳ

‘ବୁଝୁଙ୍କ’ ବୋଲି ଶୁଣି ଆସିଛି ସେହି ବୁଝୁଙ୍କ ନଦୀର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଉତ୍ତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ବନ୍ୟା ଦାଉରୁ ଖାନନଗର ଗ୍ରାମକୁ ବଞ୍ଚାଇଛି । କାଠମୋଡ଼ି ନଦୀରେ ବନ୍ୟା ଆସିବା ସମୟରେ ବୁଝୁଙ୍କ ଉପରକୁ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଯାଇ ଜଳରେ ଉତ୍ଥବା ଉତ୍ତରିତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଉପରୋଗ କରନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଶୁଦ୍ଧ ନିହାଟିଆ ଲାଗୁଥାବା ବୁଝୁଙ୍କ କେବଳ କିଛି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକ ବନ୍ୟି ମାତି ପାଇ ଧରିବା ଦେଖା ମାତ୍ରଥାବା ।

ପୁରୁଷ ମାତ୍ର ଧରିବା ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ।
ଶୁଣିଲେ ପଡ଼ିବା ସମୟରେ ଅନେକ ସମୟରେ ସାଙ୍ଗ ମାନଙ୍କ ସହିତ
ଯାଇ ବୁଝୁକର ଶେଷ ଭାଗରେ ବସି ଗଛ କରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟାଷ୍ଟର ଅପରୁପ
ସୌନ୍ଦର୍ୟ ଦେଖୁ ଫେରିଆସୁଥିଲା । ବଡ଼ ମେତିକାଳରୁ ଦାବିଦାର ବିହାନ
ଶବ ଆଣିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଏବେବି ମନେ ପଡ଼ିଗଲେ ଲୋମ ଚାଙ୍ଗୁରି ଭଠେ,
ସେହି ସମୟରେ ମେତିକାଳର ବେହେରା ଦୁଇଜଣ ଏକ ଶବ ବାହକ ଗାତ୍ର
ଯାହାକି ପ୍ରାୟ ଚାରିପୁଟ ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ଲୁହା କଚ ଅଖ ଉପରେ
ଏକ ଲୁହା ବା ଟିଶ ପ୍ଲେଟ ଉପରେ ଶବକୁ ଶୁଆଇ ଏକ ଧଳା କପତା
ଆଛାଦିତ କରି ଜଣେ ସାମ୍ବା ପଟେ ଟାଣୁଆସ ଆଉ ଜଣେ ପଛପରୁ
ପେଲୁଆସ, ଯିରୁ ବାସ୍ତାରରେ ଲୁହା କଚକ କର୍କଣ୍ଠ ଶବ ସହିତ ଖାକି ହାପ
ପ୍ୟାଣି ଧଳା ସାର୍ଟ ପିଣ୍ଡ ବେହେରା ମାନଙ୍କ ଖାଲବୁହା ପରିଶ୍ରମ ଦେଖୁ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଅବକାଳ ଲାଗୁଆସ ଓ ସେମାନେ ଶବକୁ ଅଛି ବାଲି ଖୋଲି
ପୋଡ଼ିଦେଇ ଚାଲି ଯାଇଥାନ୍ତି, ତାହା ପରେ ଶବ ନେବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରକାର
ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଶୁଶ୍ରାନରେ
ଥବା ଶ୍ଵାନ, ବିଲୁଆ, ସାର୍ଗୁଣୀ, କାଉ, ଚିଲ ସହିତ କିଛି ଅପାମାଜିକ
ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ହୋଇଥାନ୍ତି, ଶୁଣି ଆଣ୍ଟର୍ୟ ଲାଗୁଥିବ ବୋଧ ହୁଏ,
ତେବେ ଏହା ସେହି ସମୟର ଅପ୍ରିୟ ସତ୍ୟ ଘଟଣା । ମାରାଞ୍ଜାତି ବରିତା
ପଛପଟ ଜଙ୍ଗଳ ଭିତରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁଇଶହ ଲିଟିର କ୍ଷମତା ବିଶିଷ୍ଟ ତ୍ରୁମରେ
ପାଣି ସହିତ ସୋଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାବ୍ୟାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ମିଶ୍ରଣ କରି
ପୋଡ଼ାଯାଇଥାବା ଶବକୁ ତୁମ ଭିତରେ ବୁଢାଇ ନିଆଁ ଜାଲି ଗରମ କରାଯାଏ
ତାହାପରେ ମାସ, ଚର୍ମକୁ ଅଲଗା କରି କେବଳ କଙ୍କାଳକୁ ଶୁଖାଇ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମେତିକାଳ କଲେଜକୁ ବିକ୍ରି କରି ଭଲ ଦୁଇ ପଇସା ଗୋକଗାର
କରିଥାନ୍ତି, ଏହି ପ୍ରକିଯା ମୁଁ ସ୍ବ କଷ୍ଟରେ ଦେଖୁନ୍ତାଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସେହି
ସମୟର ସତ୍ୟ ଘଟଣା । ଅବଶ୍ୟ ତାହା ତା'ଙ୍କର ଏକ ପେଣ୍ଠା ଥିଲେ
ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ହେବନାହିଁ । ଶୁଶ୍ରାନ ସନ୍ଦିକଟ ନଦୀ ବାଲି ସାରା ମାଳ ମାଳ
ମନୁଷ୍ୟ ଶୁରୁ କିତିନ୍ତ ଅଶର ହାତ ଗୋଡ଼ ପଢ଼ିଥିବାର ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆଖି
ସାମ୍ବାରେ ନାଚି ଯାଉଛି ।

ମୋ ଜାବନର ଅନେକ ସ୍ଵତି ଆଉ ଅନୁଭୂତି ଭରି ରହିଛି ଏହି କାଠଯୋଡ଼ି ନଦୀ ସହିତ, ସପ୍ତମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ମୁଢ଼ି ଉତ୍ତାଇବା ଏକ ନିଶା ଥିଲା, ଗୁଡ଼ି କଟିଗଲେ ତାହା ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ଧରିବାରେ ଅନେକ ଆମସତୋଷ ମିଳିଥିଲା, ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ଆଜିମଧ ସ୍ଵତି ହୋଇ ଯାଇଛି । ଗୋଟିଏ ଗୁଡ଼ି ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ ଗୋଡ଼ାଇ ଖଣଦିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲି ଯାଇଥିଲି, ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅନ୍ୟ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଗୁଡ଼ିଟି ଖଣଦିବା ମଧ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିଲା ମୁଁ ଗୁଡ଼ିଟିକୁ ଆଣିବାପାଇଁ ଉଦ୍‌ଯତ ହେବା ସମୟରେ ସବ୍ୟ ପୋତାଯାଇଥିବା ବିଷ୍ଟଓ ଗର୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ପତିଯାଇଥିଲି, ମୋର ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ମୋତେ ଅଧିକ ଗର୍ଭ ଭିତରକୁ ଚାଣି ନେଇଥିଲା ମୋର ଆର୍ଦ୍ର ଚିକାରରେ ଯୁନାୟ କିଛି ଲୋକ ବିଷ୍ଟା ଗର୍ଭରୁ ମୋତେ ଉଭାର କରି ନୃତ୍ୟ ଜାବନଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ହାପ ପ୍ୟାଣ୍ଟ, ଗଙ୍ଗା ସମ୍ମର୍ଷ ବିଷ୍ଟାରେ ବୁଢ଼ି ଯାଇଥିଲା କିମର୍ବର୍ବ୍ୟ ବିମୁକ୍ତ ହୋଇ ଅନତିଯୀ କାଠଯୋଡ଼ି ନଦୀକୁ ଯାଇ ସମ୍ମର୍ଷ ଉଲଗ୍ବ ହୋଇ ଧୂଆ ଧୂଇ ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲି କାରଣ ସେହି ପ୍ୟାଣ୍ଟ, ଗଙ୍ଗା ଆଉ ଆଣିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନ'ଥିଲା ତେଣୁ ଉଲଗ୍ବ ହୋଇ ଅନାରରେ ଘରକୁ ଫେରି ମା'ଙ୍କ ଠାରୁ ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟମ ସହିତ ଗରମ ପାଣିରେ ଗାଧୋଇ ଏକ ପରିବିରା ପରି ସମୟ ବିତାଇଥିଲି, ପ୍ରାୟ ସାତଦିନ ପରେ ମୋର ଶରୀରରୁ ସେହି ପୁଣିମନ୍ୟ ଗନ୍ଧ ଧୀରେ ଧୀରେ ଅପସରି ଯାଇଥିଲା । ସେହିଦିନଠାରୁ ଗୁଡ଼ି ନିଶା ମୋର ଚାଲିଗଲା ।

ପିଲାଦିନେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ କାଠଯୋଡ଼ି ଯାଇ ପହଁଚା ଶିଖୁଥିଲି, ତେବେବି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଖ ପାରିନିଥିଲି, ଅତିବେଶିରେ ୫୦ ମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜିକି ପହଁଚିବାର କ୍ଷମତା ରହିଛି । ତିନିଙ୍କଣ ସାଙ୍ଗ ମିଶି ଦିନେ ଖରାବେଳେ କାଠଯୋଡ଼ି ଗାଧୋଇବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ, ଅଛେ ଜଳରେ ଗାଧୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଜାଣତରେ ଗଭୀର ଜଳକୁ ଯାଇ ବୁଡ଼ି ଯାଉଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କିଛି ମୁନ୍ଦାଯ ଲୋକ ଆମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ... କାଠଯୋଡ଼ି ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୋର ପ୍ରିୟ ଏବଂ ମୋର ମନର ଏକ ଦୂରକଳତା କହିଲେ ଚଳିବ । ଆମ ରେତେମ୍ବା କଲିଙ୍ଗିଏଟ ସ୍କୁଲର ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ସନସାଇନ ପଡ଼ିଆ, ବାର୍ଷିକ ଖେଳ ବା ସ୍କୋର୍ ସେଠୀରେ ହୁଏ । ଖେଳ ଚାଲୁଆଏ ଆମେ କିମି ଚଗଲା ପିଲା ସାଙ୍ଗ ହୋଇ କାଠଯୋଡ଼ି ନଦୀ ଭିତରେ ଆସୁଥିଏ ଅସ୍ଥିଏ ପାଣି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ବୁଦ୍ଧ ବୁଦ୍ଧିକିଆ ଜଳଳ ଭିତରୁ ବରକୋଳି, ଭୁଲ୍ଲ ବରକୋଳି ସହିତ ଘରୁ ଆଣିଥିବା ଲୁଣ, ଲଙ୍କା ଗୁଣ ଦେଇ ଖାରାଥାର । ଥରେ କେହିଙ୍କଣେ ଆମ ଦୁଃସାହିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାରଙ୍ଗୁ ଅବଗତ କରାଇବା ପରେ ଅବଶ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ମିଳିଥିଲା ତଥାପି ସେହି



କାଠଯୋଡ଼ିର ଆକର୍ଷଣ ମନ ଭିତରୁ ଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରତିବର୍ଷ ବାର୍ଷକ ଖେଳ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଉଥିବା ଦିନ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଚରଳା ଗୃପ ପାଇଁ କାଠଯୋଡ଼ି ଏବେ ଖେଳ କୋଟି ୧୦ ଶହର୍ତ୍ତୁଙ୍କ ହେବାରି ଥାଏ ।

କାନ୍ଦି ଘରକୁ ଫେରିଥୁଲି, ଅନେକ ଦିନ ଧରି ସେଇ ଗୋଟିକିଆ ଚପଳକୁ
ସାଇତି ରଖୁଥିଲି କାରଣ ମୋର ଆଶା ଥିଲା ଦିନେ ହୁଏତ ମୁଁ ହଜାଇଥିବା
ଚପଳଟିକୁ ଫେରି ପାଇବି । ଆଶା ଆଶାରେ ରହିଗଲା ସେହି ଦୂଷଣକୁ
ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁଲି ପାରେନାହିଁ, ଆଜି ମୋ ପାଖରେ ଦଶ ହଳ ଜୋଡା
ଚପଳ ଅଛି କିନ୍ତୁ କାଠଯୋଡ଼ି ବାଲିରେ ହଜାଇଥିବା ସେହି ଦଶ ଗଢ଼ିଆ
ବାଟା ହାତ୍ରୀଙ୍କ ଚପଳ କଥା ମୋ ମନରେ ଏକ ସୁତି ହୋଇ ଯାଇଛି ଓ
କାଠଯୋଡ଼ି କି ଯାତ ଅଛି ତମ ପାଖରେ ଲହର ? ?

କାଠମୋଡ଼ି ଶାଯାମ ରେ ଥୁବା ଖାନଗର ଶୁଣାନକୁ ମୁଁ ଖୁବ କମାଥର ଯାଇଛି, ସିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଦୂରତି ଥାଏ ପ୍ରଥମଟି ଶୁଣାନ କାଳୀ ମା'ଙ୍କ ଦର୍ଶନ ହିତୀସଟି କୌଣସି ନିଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟ ବା ଅତି ପରିଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶେଷ ସନ୍ଧାନ ଜଣାଇ ଶବଦାହ ଉଦେଶ୍ୟରେ ସିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଶୁଣାନକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାନକର ସାଗର ଗର୍ଜନ ଦର୍ଶନ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଭାଷଣ ଆଉ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଃଖ ସମୟରେ ବାହାଦୁରିଆ ଗଢ଼ ପରିବେଶକୁ ଏକ ମନ୍ତ୍ରିତ ପ୍ରତିକିମ୍ବା ଦେଇଥାଏ । ପଡ଼ୋଶୀ ମହିମା (ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୋର ସ୍ଵର୍ଗ ଶଶୁର ମହାଶୟମ)ଙ୍କ ପାର୍ଥବ ଶରୀର ସହିତ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଯାଇ ସମ୍ମୁଖ୍ୟ ଦାହ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଖୁଥିଲି, ତାହା ପରେ ଅନେକ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ହରାଇଛି, ମୋର ବାପାଙ୍କୁ, ସାନ ଭାଇଙ୍କୁ, ମା'ଙ୍କୁ, ଅନେକ ଦୁଃଖ ଆସେ ଯେତେବେଳେ କୁଇ ଜଳେ, ଆକାଶକୁ ମୁଁ ଚାହିଁ ରହି ଦେଖେ କେତେବେଳେ ଶରୀରରୁ ଆମା ବାହାରି ସ୍ଵର୍ଗ ଆତମକୁ ଚାଲିଯିବ ? ଏହା ମୋ'ର ବାଚାଲାମି ବା ଅତ୍ୟଧିକ ଭଲପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଟିଙ୍କୁ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ହରାଇବାର ଦୁଃଖ ତାହା ମୁଁ ବର୍ଷନା କରି ପାରିବି ନାହିଁ ଓ ଆମୀୟ ସ୍ଵଜନ ମାନଙ୍କ ହିନ୍ହ ଧର୍ମର ରାତି ନାତି ସହିତ ଦଶାହ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାଠମୋଡ଼ି ନଦୀରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତା କରିଛି, ସିଏ ଆସିଛି ସେ ଦିନେ ଯିବ ଏହା ଧୂବସତ୍ୟ, ତେବେବି ମନ ବୁଝେନା ତା'ର ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତି, ତା'ର ସବୁଜିଛି ବାରଯାର ମନେ ପଢ଼ିଯାଏ, ଯେଉଁମାନେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ହୁଏତ ଅତୀତ କିନ୍ତୁ ମୋ' ମନରେ ସଦା ଜାବିତ ଥିବା ପରି ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ, ଆଗରୁ ପ୍ରତିଦିନ କାଠମୋଡ଼ି କୁଳ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣରେ ଯାଉଥିଲି ଏବେ ସାମ୍ବୁଦ୍ଧଗତ କାରଣରୁ ଯାଇ ପାରେନାହିଁ ତେବେବି ସମୟ ସମୟରେ ସାଇକେଳଟିଏ ଧରି ବାହାରିଯାଏ ମୋର ପ୍ରିୟ କାଠମୋଡ଼ିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଓ ସମୟ ଚକ୍ରରେ ମୁଁ ବି ଦିନେ ସେହି କାଠମୋଡ଼ି ନଦୀ ଶୁଣାନରେ ଜଳି ଜଳି ପାଞ୍ଚିଶ ହୋଇଯିବି, ପରିବାର ଲୋକେ ମୋତେ କିଛିଦିନ ମନେ ରଖୁବେ ପୁଣି ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟପ୍ତତା ଥଥା ଉଚିଷ୍ଟ୍ୟତର ଗୁରୁଦ୍ୱାୟିତ୍ବ ଚାପରେ ଭ୍ରମିବେ ଓ ହିନ୍ହ ଧର୍ମର ରାତି ନାତି ଅନୁସାରେ ଅଶରୀରା ରୂପରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଥରେ ମୁଁ ହୁଏତ ଆସିବି ମୋ' ପରିବାର ନିକଟ୍ଟୁ, ଚିକେ ଦେଖୁଯିବି ମୋ'ର ଉଭର ପିତ୍ର କେମିତି ଅଛନ୍ତି ? ତେବେ ଜାଣେନା ମୋତେ କାଠମୋଡ଼ି ମନେ ରଖୁବ କି ନା ? ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସିଛନ୍ତି ଅନେକ ଯାଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି କାଠମୋଡ଼ି ନଦୀ ଯେପରି ଥିଲା ସେହିପରି ଅଛି, କାଠମୋଡ଼ି ପଥର ବନ୍ଦ ବାଲମୁଣ୍ଡିଙ୍କ ଘୁଣଗାନ କରୁଛି ଓ କାଠମୋଡ଼ି ମୁଁ ତୁମ ପ୍ରେମରେ ପାଗଳ ହୋଇଛି..... ମୋତେ ଚିରଦିନ ପାଇଁ ତୁମ କୋଳରେ ସ୍ଵାନ ଦିଅ, ମୁଁ ଚାହେଁ ନାହିଁ ସ୍ଵର୍ଗ ପାରିଜାତ ଫୁଲର ମହକ କିମ୍ବା ନକର ଅସହ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରା, ମୁଁ ଖାଲି ଚାହେଁ ତୁମ କୋଳରେ ଅନେକ ନିଦ୍ରାରେ ଚିକେ ଶାନ୍ତିରେ ଶୋଇ ଯିବାପାଇଁ, ଯେଉଁଠାରୁ କି କେହି ନିବେ ବାପର ଦେବାର ନିରି ପାଇଁ ।

+ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ, ସ୍ଵେଚ୍ଛ କୁଟୀର
ଖାଞ୍ଜିରିବା ମଙ୍ଗଳା, କଟକ ୭୫୩୦୦୯
ଫୋନ୍: ୯୯୩୭୭୭୪୦୯୦୭



ଆଜ୍ୟ ପ୍ରକାଶନ

សេចក្តី

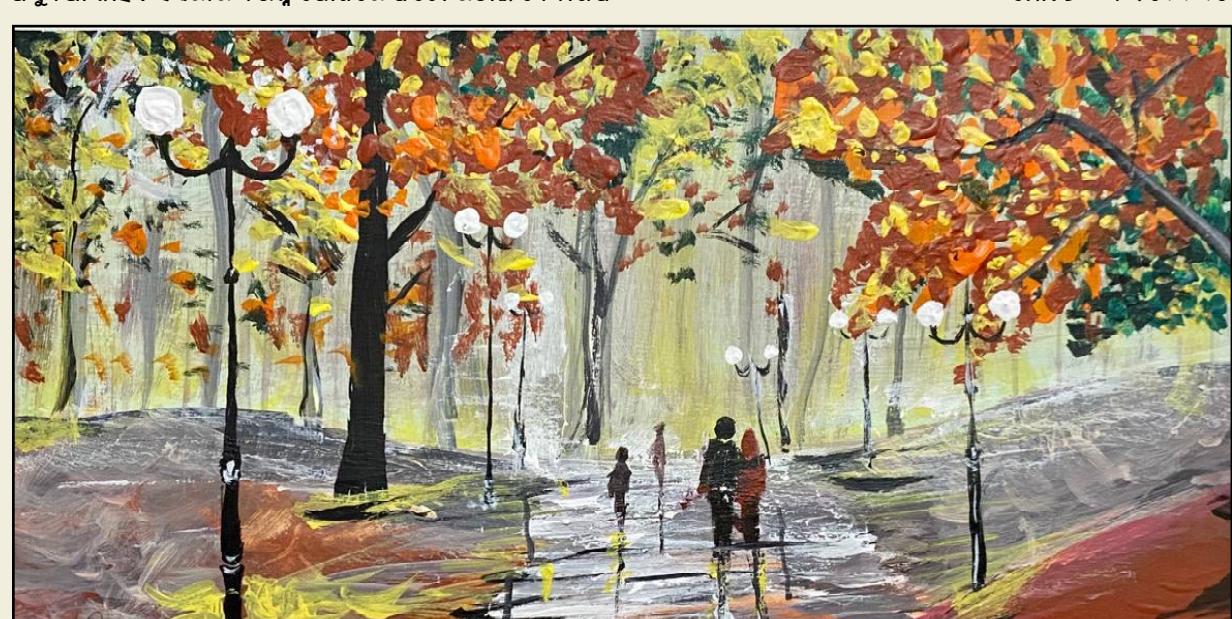
2

ଏଥର ପୂଜା ଛୁଟିରେ ଦେବାଶିଷ ନିଜ ପ୍ରେମିକା ଭଲି ଭଲ ପାଉଥିବା ଗାତ୍ରିକୁ ଧରି ସାଙ୍ଗରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଧରି କୋରାପୁର ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀ ମନୀ କରୁଥୁଲେ ଏତେ ବାଟ ଗାତ୍ରି ନେଇ ଯିବାକୁ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ପ୍ରେମିକା ସଙ୍ଗେ ଯିବାର ମଙ୍ଗା ନିଆରା ବୋଲି ଦେବାଶିଷ ସଫେର ଦେଇ ବାହାରିଲେ ବୃଦ୍ଧପୁର ଦେଇ ସୁଳି ସାଲୁରା ଘାଟିରେ । ବାଟ ସାରା ମନ ଉତ୍ସୁଖାଏ ଦେବାଶିଷଙ୍କ ଅଳଖି ଫୁଲ ବରିଚା ସବୁ ହାତ ଠାରି ତାକୁଆନ୍ତି ଦେବାଶିଷଙ୍କ ତ ମସଗୁଲ ରେ ବଢୁଆନ୍ତି ଆଗକୁ ଦେବାଶିଷ । ହଠାତ ଗାତ୍ରି ଅଟକେଇ ଦେଲେ ପୋଲିସ କେଇ ଜଣା । ଆଗରେ ଦୁର୍ଗଣା । ସେପାରେ ଯାଆକୁ ବୋଲି ଦେଖାଇ ଦେଲେ ତ ଚମକି ପଡ଼ିଲେ ସ୍ତ୍ରୀ, ଅଳକା । କେତେ ବାଟରେ ଝିଆ ଦେଇଦେଲି ବୋଲି ଚିନ୍ତାରେ ପଢୁଥିଲା ବେଳେ ଦେବାଶିଷ ଖୁସିରେ ଘାଟି ପରେ ଘାଟି ଚଢୁଥୁଲେ । ଆତିକିତ ଅଳକା । କେମିତି ମୋ ଝିଆ ଏ ଘାଟିରେ ଯିବା ଆସିବା କରି ପିଲା ପାଳି, ବଡ଼ କରି, ବାହାଗୋରା କରି ରହିବ ଚିନ୍ତା କରୁ କରୁ, ଦେବାଶିଷ ଦେଖୁଥୁଲେ, ଅଷ୍ଟ ମୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଲାଲିମା, ଗଞ୍ଜାନଙ୍କ ସହ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଥିବା ଲାଲ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ, ସୂର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ ଫୁଲର ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁ ଲୁଚକାଳି ଖେଳ, ଅଳଖି ଫୁଲ କ୍ଷେତ୍ର ମାଳ ମାଳ । ଅଳକା ଭାବୁଥୁଲେ ସେହି ଓଳଟି ପଢ଼ିଥିବା ଗାତ୍ରିରେ ଥରା ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗଣା କଥା । ଭାବୁଥୁଲେ ଝିଆ ତାଙ୍କର ଏ ଘାଟି ତେଣୁ ପରକୁ ଯିବା ଆସିବା କେତେ ସୁରକ୍ଷିତ ! ଆଉ ଦେବାଶିଷ ? ? ସତେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅଷ୍ଟମିତ ହେବା

ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଜମା, ସେହିପରି ଦେଖୁଥିଲେ, ଅପ୍ତ ହୋଇ ମାଆ
କୋଳକୁ ଫେରୁଥିବା ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ। ଝିଅ ଘରେ କାମ କରୁଥିବା ସମ୍ଭାବା
ପଛରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଦେବାଶିଷ୍ଟ । ତା ସଂସ୍କତି, ପରମା, ଚଳଣୀ ସହିତ
ଜିତିତ ହୋଇ, ହଜିଯାଉଥିଲେ ଆଦିବାସୀ ଜନଜାତିଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟଗୁଲ
ହୋଇ । କହୁଥିଲେ ନେରଯିବା ସମ୍ଭାବୁ ଆମ ସାଥେ । ସମ୍ଭାବ ବି କହୁଥିଲା
ତା ମୁଅ ବୋହୁ ଓ ତାରି ନାତି ନାତାଙ୍କୁ ଛାତି ଯିବାରେ ତାର କିଛି
ଅସ୍ଵର୍ଭିଧା ନାହିଁ । ସମ୍ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ପୋକରେ ଫଟୋ ଉଠାଇ ଦେବାଶିଷ୍ଟ

ପୋଷ୍ଟ କରୁଥୁଲେ ଫେସବୁକରେ । କମେଣ୍ଡ ଆସୁଥୁଲା ଏ ତୃତୀୟ ପ୍ରେମିକା କିଏ ? ଉତ୍ତରରେ ଦେବାଶିଷ ଲେଖୁଥୁଲେ, ମୋ ଭ୍ଲାକ ବିଉଟି । ପୁଣି କାହା ଉତ୍ତରରେ ଲେଖୁଥୁଲେ, ମୋ ‘କଳା ହୀରା’ । ସେତିକି ବେଳକୁ ଅଳକା ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରୁଥୁଲା ବେଳେ, ଝିଅ ଜୋଇଁ ଦମନ ଫିଲ୍ମ

ବାହାରିବାକୁ ।
+ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ
ମୋ: ୭୦୦୮୯୪୯୯୧୫



ସଂକଷର ଭାଷା...

(ପୃଷ୍ଠା ୪ ର ଅବଶିଷ୍ଟ) ବିକ୍ରମ ବିକ୍ରମ : ନରେଯର ମାସରେ ଘରୋଇ ରକେଟ ବିକ୍ରମ-ଏସ ଲଞ୍ଚ କରି ଭାରତ ଲମ୍ହାର୍ଥ ଘେବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂଆ ଯୁଗରେ ପାଦ ଦେଇଥିଲା । ଏଥିଥେ ଆମେକା, ଉତ୍ସ, କାପାନ, କର୍ମାନ, ରଣିଆ ଓ ଜନ ଆଦି ଦେଖ ସହ ସମକାଳୀ ହୋଇପଥିଲା । ଏଥିରେରୁ ମହାକାଶକୁ ରକେଟ ଉତ୍ତରପଦର ଲାଗି କେବଳ ଆହୁ ପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀହରିକୋଟି ପଥକାରୀ ଲଞ୍ଚପାଡ଼କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯଥିଲା । ବିକ୍ରମୀ ବର୍ଷ ଭାରତ ଘରୋଇ ଲଞ୍ଚ ପାଢ଼ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା ।

ଘରେ ଘରେ ତ୍ରିଜୀଳ : ସ୍ଵାଧୀନତାର ୭୫ତମ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଅବସରରେ ଅଗଣ୍ଯ ୧୫ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିକ୍ଷା ମୂର୍ବ ସମ୍ଭାବ ଦେଶରେ ହର ଘର ତ୍ରିଜୀଳ କାର୍ଯ୍ୟକୁମ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିଲା ।

ପେଶାଏ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ : ପେଶାଏ ବିବାଦ ଭାରତାର ଗାନ୍ଧୀଟିକ ଓ ମାନ୍ଦିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହତ୍କଳ ପୁଣି କରିଥିଲା ।

ଗାରେଟ କିଲି ପ୍ରାକେଟି : କାମ୍ବୁ-କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ପଣ୍ଡିତ ଓ ପ୍ରଦାତା ଶ୍ରୀମିକମାନଙ୍କୁ ଗାରେଟ କିଲା ଦିକ୍ଷା ବର୍ଷରେ ବ୍ୟବହାର ଥିଲା ।

ନୂଆ ବିଶେଷ : ଦେଶରେ ନୂଆ ବିଶେଷ ଭାବେ ଜେନେବା ଅନୀଳ ବୋହାନ ନିମ୍ନଲିଙ୍କ ପାଇଥିଲା । ସେମ୍ପ୍ରେସନ ୫୦ ଟଙ୍କା ଦିକ୍ଷା ପାଇଁ ଦେଇ ଦେଇ ହୁଏ କରିଥିଲେ ।

ଦୋଷାକୁ ଛାଇଦେଲେ : ୨୦୦୨ ଜ୍ୟୋତି ହିସକାଶ ସମୟରେ ବ୍ୟବ୍ୟକ୍ତ ବିକିଷ୍ଟ ବାନୋ ଗରେଶକର ମାନ୍ଦିକ ଦେଶରେ ଦୋଷୀ ସାଧ୍ୟତା ହୋଇ ଆଜାଦବନ କେଲ ଦଷ୍ଟ ଭୋଷ୍ୟକୁ ଏଗାର ଜଣ କହିଥିଲା ।

ଭାରତ ଜାନ ସାମାରେ ବିବାଦ : ଜାନ ବର୍ଷରେ ଭାରତାର ସାମାରେ ଭାରତରେ ନାକେବନ କରିଥିଲା । ବିଶେଷକର ଗଲାମାନ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତ୍ରିଜୀଳ ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଜାନର ହେବନ ହୋଇ ଯୋଗୁ ଭାରତୀୟ ସେନା ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅନୁରୂପ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲେ ।

ମୋରବି ମହାନ୍ତୁଷ୍ଣ : ବର୍ଷର ଶେଷାଢ଼କୁ ମୋରବି ଝୁଲାପୋଳ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଗଲିଗଲା । ଝୁଲାପୋଳ ଭୁବନ୍ତି ପଢ଼ିବା ଫଳରେ ୧୩୪ ଜଣ ପ୍ରଣ ହୋଇଥିଲେ ।

ହୁଲାକ ବିବାଦ : ଶିଶୁଦୂଷନରେ ହୁଲାକ ପରିଧାନକୁ ନେଇ ବର୍ଷଟି ଦିବାଦାୟ ହରିଥିଲା । ଝୁଲ ଯୁଦ୍ଧପର୍ମକ୍ ନେଇ ଫେରୁଆରୀ ମାର ଆରମ୍ଭ କର୍ଯ୍ୟକେନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।

ମୋରବି ମହାନ୍ତୁଷ୍ଣ : ବର୍ଷର ଶେଷାଢ଼କୁ ମୋରବି ଝୁଲାପୋଳ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଗଲିଗଲା । ମୋରବି ମହାନ୍ତୁଷ୍ଣ : ବର୍ଷର ଶେଷାଢ଼କୁ ମୋରବି ଝୁଲାପୋଳ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଗଲିଗଲା ।

ମୋରବି ମହାନ୍ତୁଷ୍ଣ : ବର୍ଷର ଶେଷାଢ଼କୁ ମୋରବି ଝୁଲାପୋଳ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଗଲିଗଲା ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବିବାଦ କାଶ୍ମୀର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ବିବାଦ କାଶ୍ମୀରରେ କାଶ୍ମୀର ସାମାରେ ବ

